

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] furiosi & amentes sint baptizandi? 12

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

gritas vitæ ita confilfit sicut in capite, videtur quibusdam quòd propter dubium, quacumque alia parte corporis abluta, puer post perfectam natiuitatem fit baptizandus sub hac forma, Si non es baptizatus, ego te baptizo.

ARTIC. XII.

Vtrum furiosi & amentes debeant baptizari?

AD duodecimum sic proceditur. Videtur, quòd furiosi & amentes non debeant baptizari. Ad susceptionem enim baptismi requiritur intentio in eo qui baptizatur: vt supra dictum est *. Sed furiosi & amentes, cum careant vsu rationis, non possunt habere nisi inordinatam intentionem. Ergo non debent baptizari.

395
4.d.4. q.
3.a. 1. q.
3.et d. 18
q. 1. a. 3.
q. 1. co. et
ver q. 28
a. 3. ad 2.
* a. 7. hu
ius q.

¶ 2 Præterea, Homo bruta animalia superexcedit in hoc quòd habet rationem. Sed furiosi & amentes non habent vsum rationis: & quandoque etiam in eis non expectatur, sicut expectatur in pueris. Ergo videtur, quòd sicut bruta animalia non baptizantur, ita nec tales furiosi & amentes debeant baptizari.

¶ 3 Præterea, Magis est ligatus vsus rationis in furiosis vel amentibus, quam in dormientibus. Sed baptismus non consuevit dari dormientibus. Ergo non debet dari amentibus & furiosis.

SED contra est, quòd August. dicit * 4. confess. de amico suo, qui cum desperaretur, baptizatus est nesciens: & tamen baptismus in eo efficaciam habuit. Ergo carentibus vsu rationis, aliquando baptismus dari debet.

li. 4. c. 4.
pari ante
te me. 6. &

RESPONDEO dicendum, quòd circa amentes & furiosos est distinguendum. Quidam enim sunt à natiuitate tales, nulla habentes lucida interualla: in quibus etiam nullus vsus rationis apparet. Et de talibus quantum ad baptismi susceptionem, videtur esse idem iudicium & de pueris, qui baptizantur in fide Ecclesiæ, vt supra dictum est *. Alij vero sunt amentes, qui ex sana mente quã habuerunt prius, in amentiam inciderunt. Et tales sunt iudicandi secundum vo-

ar. 9. huius
ius q.

lunta-

luciam quam habuerunt, dum sanæ mentis existerent. Et ideo si tunc apparuit in eis voluntas suscipiendi baptismum, debet eis exhiberi in furia & amentia constitutis, etiam si tunc actu contradicant: alioquin si nulla voluntas suscipiendi baptismum in eis apparuit, dum sanæ mentis essent, non sunt baptizandi*. Quidam vero sunt, qui etsi à natiuitate fuerint furiosi vel amentes, habent tamen aliqua lucida interualla, in quibus recta ratione uti possunt. Vnde, si tunc baptizari voluerint, baptizari possunt etiam in amentia constituti. Et debet eis tunc sacramentum conferri, si periculum timeatur: alioquin melius est, ut tempus expectetur, in quo sint sanæ mentis, ad hoc quòd deuotius suscipiant sacramentum. Si autem tempore lucidi interualli non appareat in eis voluntas suscipiendi baptismum, baptizari non debent in amentia constituti. Quidam vero sunt, qui etsi non omnino sanæ mentis existant, in tantum tamen ratione vtuntur, quòd possunt de sua salute cogitare, & intelligere sacramenti virtutem. Et de talibus idem est iudicium, sicut de his qui sanæ mentis existunt, qui baptizantur volentes, non autem inuiti.

Ad primum ergo dicendum, quòd amentes qui nunquam habuerunt, nec habent usum rationis, baptizantur ex intentione ecclesie, sicut & ex actu*. Ecclesie credunt & poenitent: sicut supra de pueris dictum est †. Illi vero qui aliquo tempore habuerunt vel habent usum rationis, secundum propriam intentionem baptizantur, quam habent vel habuerunt tempore sanæ mentis.

Ad secundum dicendum, quòd furiosi vel amentes carent usu rationis per accidens, scilicet propter aliquod impedimentum organi corporalis: non autem propter defectum animæ rationalis, sicut bruta animalia. Vnde non est de his similis ratio.

Ad tertium dicendum, quòd dormientes non sunt baptizandi, nisi periculum mortis immineat: in quo casu baptizari debent, si prius in eis voluntas apparuit

ut habe-
tur in De-
cre. li. 3.
tit. 42. c.
3. in fin.

* ad ritum.

ar. 9. hu-
ius 9.

ruit suscipiendi baptismum, sicut & de amentibus dictum est *. Sicut Aug. † narrat in 4. lib. confessio. de amico suo, qui baptizatus est nesciens, propter periculum mortis.

*in co. 17.
† l. 4. c. 4.
parū ante
me. s. 3*

QVÆST. LXIX.

De effectibus Baptismi, in decem articulos diuisa.

Deinde considerandum est, de effectibus baptismi.

- ¶ Et circa hoc quærentur decem.
- ¶ Primo, utrum per baptismum auferantur omnia peccata?
- ¶ Secundo, utrum per baptismum liberetur homo ab omni pœna?
- ¶ Tertio, utrum baptismus auferat pœnalitates huius vitæ?
- ¶ Quarto, utrum per baptismum conferantur homini gratia & virtutes?
- ¶ Quinto, de effectibus virtutum, qui per baptismum conferuntur?
- ¶ Sexto, utrum etiam paruuli in baptismo gratias & virtutes accipiant?
- ¶ Septimo, utrum per baptismum aperiatur baptizatis ianua regni cœlestis?
- ¶ Octauo, utrum baptismus æqualem effectum habeat in omnibus baptizatis?
- ¶ Nono, utrum fictio impediatur effectum baptismi?
- ¶ Decimo, utrum recedente fictione, baptismus obtineat suum effectum?

396
2. dis. 32.
q. 1. ar. 1.
et 4. d. 4.

ARTIC. I.

Utrum per baptismum tollantur omnia peccata?

q. 2. a. 1.
q. 1. et d.
17. q. 3.
a. 5. q. 1.
et 4. cor.
c. 59. 6.
72. cor. 2.
et Heb. 6
co. 3. fin.

AD primum sic proceditur. Videtur, quod per baptismum non tollantur omnia peccata. Baptismus enim est quædam spiritualis regeneratio, quæ contraponitur generationi carnali. Sed per generationem carnalem homo contrahit solum originale peccatum. Ergo per baptismum soluitur solum originale peccatum.

¶ 2 Præterea, Pœnitentia est sufficiens causa remif-